

QVÆSTIO MEDICA

421

QVOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBVS EXCVTIENDA IN SCHOLIS
Medicorum, die Iouis 2. Decembris M. Symphoriano Haultin, Doctore Medico, moderatore prudentissimo.

An pueri iuuenibus calidiores?

VITALIS nec tamen cœlestis calor homini vt temperamento, sic functionum omnium integritate ceteris animantibus præcellenti, à summo naturæ morborum medicatrici opifice institus, fundamentum habet in spiritu æthereo, animæ & eius facultatum vinculo atque vehiculo, tanto impetu profundissimas corporis latebras percurrente & illustrante, vt ad intimam ossium medullam, eorum alimoniam, momento transfundatur. Vt autem spiritui vitalis calor inseparabiliter coheret; ita spiritus quoniam dissipabilis & euanidus, in humore primigenio aërio & pingui radicitus insidet: Ex quibus in vnum concurrentibus *τὸ ἐμφύον θερμὸν* efficitur, cuius iacturam nulla victum potest expiare. Frigoris vehementiâ natiuus calor extinguitur: caloris violentiâ spiritus dissipantur: Extremo senio vel febre syntectica humidum radicale absimitur, simulque calor & spiritus euanescunt. Accidens suo subiecto commoritur necesse est.

GALIDI innati primordia duo, secundum parentis vtriusque semen, & sanguis mēstruus solâ copiâ redundans: illud alimenti vltimi & vtilissimi residuū est, spiritu viuifico vegetantis animæ vicario perfusum, vt species perenni singulorum ex ipso propagatione conferuentur: ex omnibus corporis partibus vi testium *κλειστός* elicitur, acque in ipsis formam adipiscitur, partium deinceps omnium formator & opifex, solidarumque materia. Ex mēstruo musculi & viscerum parenchymata coagulantur, partesque omnes alimentum & incrementum suscipiunt. Hæc caloris humorisque *μεσίοσθεν* substantia eò cumulatior quò ortui vicinior; singulis momentis irrequietâ caloris actione paulatim exhauritur, ipseque calor vicissim familiaris pabuli consumptione marcescit.

ENIM VERO temporis vitam dimetientis progressu, insignes in complexionem & temperamento corpus patitur mutationes, ex quibus quatuor ætatum differentie conflunt humoribus & anni temporibus quodammodo respondentes. Adoleſcentia languini humorum temperatissimo, & veri temporum saluberrimo ac *καρτερὰ* *καὶ ὑγιανέστατα*. Iuuentus bili rigorifera, & ætati febrium feraci. Inclinans ætas, succo melancholico & autumnio morbis contumacibus & lethalibus infami. Senectus inedia patientillima, pueritæ procreatrix, hyemi pluuiosa; quâ tamen maior est in nobis caloris copia quàm estate. Sunt autem illarum hifere limites, Adoleſcentiæ, annus vigesimus quintus, quo tempore sistitur incrementum. Iuuentutis tricesimus quintus, cum scilicet viuidis coloris flos, viriumque robur sensim minuitur: Maturæ nonus supra quadagesimum: Senectutis meta mors est caloris tabe & marcore inducta.

VT autem senectus triplex statuitur; cruda, media, & decrepita; sic adoleſcentiæ quatuor sunt gradus maiore vel minore humoris copiâ definiti. Infantia ætatum omnium calidissima & humidissima primo vitæ quaternario conclusa; Pueritia *μεσίοσθεν* *καὶ ἐνδιάμεστος* ieiunitatis intolerantissima, ad annum decimum quartum excurrens: Puertitas, caloris pueriles affectus iudicantis *ἐκλεμψία* nobilis, in malculis menti & pudendi lanugine, in scemellis mammarum extuberantiâ, & mensium eruptione, in vtriusque vocis in asperiores mutatione atque seminis *ὀργασμὸς* designata, ad annum decimum octauum (à quo ad trigessimum quintum ætates interiectæ *μεσίοσθεν* *ἐστὶν ἡ περιανδρεία*) denique totius nomen sortita adoleſcentia omnium temperatissima.

IVVENTVS & inclinans ætas non ita gradibus distinguntur: Sed qui suauissimo iuuentutis flore liberaliter adoleſcunt, corporis proceritate, formâ, viribus, certandi robore, omni denique voluntatis arbitrio susceptâ actione, ceteris ætatibus longè antecellunt, quamquam senes iuuenibus vt plurimum minus ægrotant, morbisque etiam sibi cognatis & congeneribus rariùs corripiuntur & correpti remissius afficiuntur) at in omni operatione naturali velut incremento, coctione, distributione, & nutritione germanis insiti caloris operibus, iuuenes plurimum à pueris superantur, qui cum incrementis augeſcant & plurimam suæ substantiæ quæ humida est, dissipationem patiantur, copiosiore & frequentiore alimento indigent, alio quoniam eorum corpus effluxus copiâ & affluxus inopiâ breui tasecet & absumentur.

Ergo pueri iuuenibus calidiores.

Propugnabat IOANNES AKAKIA Luctianus, anno Domini 1610.

DOMINI DOCTORES DISPUTAVRI.

M. Joannes Cousin.

M. Hieronymus Goulu. Prof. Reg.

M. Joannes le Mercier.

M. Michaël Toutain.

M. Gillelmus Lecaillon.

M. Petrus Collier.

M. Simon le Tellier. Med. Reg.

M. Richardus Marces.

M. Simon Bazin.